

Dziennik Urzędowy

Województwa Poznańskiego

Wiersz dwutłomy kosztuje 50 groszy. Cenę poszczególnych numerów oblicza się według arkuszy. Arkusz kosztuje 25 groszy.

Treść działu urzędowego:

278. Rozporządzenie dotyczące się zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego. — 279—282. Unieważnienia zagub. dyplomów szoferskich: Nr. PZ 11782 Włodzimierza Raczkowskiego z Grodziska, Nr. 289 Stefana Proczka z Bydgoszczy, Nr. PZ 11917 Jana Maciaszka z Bydgoszczy i Nr. 1070 Dr. Konstant. Łaszewskiego z Chodzieży. — 283. Wyciąg z Statutu Przymusowej Spółki Utrzymania Strugi Witkowskiej w Chładowie, w powiecie witkowskim. —

284. Przyłączenie parcel do gminy miejskiej Szamotuły. — 285. Rozporządzenie policyjno-weterynaryjne dotyczące stłumienia wścieklizny na terenie m. Poznań. — 286. Zmiana statutu Spółki Meljoracyjnej Mogilnicy na powiaty śmigielski i kościański. — 287. Wyciąg z Statutu Spółki Wodnej regulacji Samy powyżej Szamotuł. — 288. Wniosek młynarza Ottona Bardella z Trębaozowa, powiat kępiński, o pozwolenie utworzenia nowej osady na nieruchomości swej, położonej w tej samej gminie.

Dział urzędowy.

278. Rozporządzenie weterynaryjno - policyjne Wojewody Poznańskiego z dnia 6 maja 1925 r. L. 1631/Zp., dotyczące się zarządzeń weterynaryjno - policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.

W celu ochrony przeciw zarazie płucnej bydła rogatego, uchylając rozporządzenie z dnia 30 października 1924 r. L. 5709/24 Zp., zarządzam na zasadzie § 194 rozporządzenia weterynaryjno - policyjnego (V. A. V. G.) i zarazem rozporządzenia wykonawczego z dnia 1 maja 1912 r. (R. U. St. Aus. dodatek do Nr. 105) do niemieckiej ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. U. R. P. str. 519) oraz § 1 (3) pruskiej ustawy wykonawczej z dnia 25 lipca 1911 r. (Zb. Ust. str. 149) i reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dnia 30 sierpnia 1923 r. W. II. co następuje:

Ustanawiam obwody obserwacyjne z powodu zarazy płucnej bydła rogatego z mocą w brzmieniu powołanego § 194 a mianowicie:

§ 1.

Ścisły obwód obserwacyjny z mocą w brzmieniu punkt 1 ustęp a) wspomnianego wyżej § 194 i do tego obwodu wcielam miejscowości:

Pow. Gostyń, Komisarjat obw. Poniec: Rączy las (1, 2), Rokosowo (1, 2); Komisarjat obw. Krobia: Karzec (1, 2), Krobia (3) z wyłączeniem dworca kolejowego Pudliszki (2).

Pow. Kościan, Komisarjat obw. Czempin: Gorzyce (1, 2), Gorzyczki (1, 2).

Pow. Kozmin, Komisarjat obw. Pogorzela: Borek (3), Pogorzela (2, 3) z wyjątkiem dworca kolejowego, Zalesie Wielkie (1), Skoków m. (1), Karolew (2), Trzecianów (2).

Pow. Leszno, Komisarjat obw. Leszno: Henrykowo (2), Strzyżewice (1, 2), Strzyżewice, Komisarjat obw. Włoszakowice: Wijewo (1, 2).

Pow. Mogilno, Komisarjat obw. Pakość: Rybitwy (2).

Pow. Śrem, Komisarjat obw. Mosina: Sowniec (1); Komisarjat obw. Śrem: Krzyżanowo (1, 2).

U w a g a: (1) oznacza wieś, (2) obszar dworski, (3) miasto.

Pow. Witkowo, Komisarjat obw. Czarnieje-
wo: Kosowo (1), Szczytniki Czarniejewskie (2).

Pow. Września, Komisarjat obw. Miłostaw:
Biechowo (1, 2); Komisarjat obw. Września:
Szemborowo (1).

Pow. Żnin, Komisarjat obw. Żnin: Jaroszewo
(1), Sarbinowo (1), Ustaszewo (1).

§ 2.

Z tego obwodu obserwacyjnego nie wolno
wyprowadzić (wywieść, wypędzić, wynieść) by-
dłęcia rogatego inaczej, jak tylko za pisemnem
pozwoleniem właściwego starosty i świade-
ctwem powiatowego lekarza weterynaryjnego
i to tylko na rzeź z zastrzeżeniem, że po uboju
będzie zbadane przez urzędowego lekarza we-
terynaryjnego. Świadectwo może być wydane
tylko na podstawie wyniku zbadania wszystkie-
go bydła rogatego dotyczącej zagrody i uznania
go za zdrowe, a okoliczność ta winna być
uwidoczniiona w świadectwie.

§ 3.

W obwodzie tym zakazuje się używania ja-
ko wspólnych wodopojów mniejszych wód sto-
jących odn. bydła pochodzącego z różnych za-
gród; publiczne stawy używane jako wspólne
wodopoje podlegają ogrodzeniu na koszt gminy
wzgl. właściciela w sposób uniemożliwiający do-
stęp bydła do wody, jako mniejsze wodopoje
uznaje się stawy do wielkości 1 morgi powierz-
chni wody.

Pozatem zakazuje się trzymania gołębi
w stajniach i oborach znajdujących się na obsza-
rze obw. obs. ściślejszego.

W końcu zakazuje się wypędzania i pasania
bydła na pastwiskach używanych przez obce
bydło i pasania bydła na drogach publicznych
i przyległych publicznych strefach przydrożnych.

§ 4.

Dalszy obwód obserwacyjny z mocą
w brzmieniu punktu 1, ustępu powołanego na
wstępie § 194 z miejscowości:

Pow. Gniezno, Komisarjat obw. Gniezno II:
Fałkowo (1, 2).

Pow. Gostyń, Komisarjat obw. Gostyń
Wschód: Dąbrówka (2), Strumiany (1, 2),
Ustronie (2), Zalesie (1, 2); Komisarjat obw.
Krobia: Chumiątki (1), Grabianowo (1), Kokoszki
(1, 2), Kuczyna (1, 2), Kuczynka (1, 2), Wilkonice
(1, 2), Wycisłowo (1), Żychlewo (1); Komisarjat
obw. Poniec: Dzieczyna (1, 2), Pudliszki (1), Te-
odorowo (1), Wydawy (2).

Pow. Inowrocław, Komisarjat Dąbrowa-Bisk.:
Bąkowo (2), Chróstowo (1), Chlewiska (1), Dzie-
wa (1), Dąbrowa-Bisk. (1), Głojkowo (2), Konary
(1), Mleczkowo (1), Nowy Dwór (1), Opoki (1),
Ośniszczewko (1), Ośniszczewo (1), Opoczki
(1), Pieranie (1), Przybysław (1), Wilkośtowo (1),
Stanomin (1), Zduny (2); Komisarjat obw. Gniew-
kowo: Brauno (2), Grabie (2), Kijewo (1), Ka-
weczyn (2), Murzynno (1), Murzynko (1), Wy-
goda (1); Komisarjat obw. Inowrocław I: Pła-
win (tylko obora robotników dom.).

Pow. Kościan, Komisarjat obw. Czempin:
Borowo (1, 2), Czempin (3), z wyłączeniem stacji
kolejowej, Głuchowo (1, 2), Maruszkowo (1, 2),
N. Gołębin (1), Piotrowice (1, 2), Retkowo (1, 2),
Słonin (1), St. Gołębin (1, 2), Witkowki (1, 2),
Wronowo (2), Zadory (1, 2).

Pow. Kozmin, Komisarjat obw. Pogorzela:
Bruczków (1, 2), Cielmice (2), Głuchów (1), Głu-
chówek (1), Elżbietków (1), Leonów (1), M. Za-
lesie (1, 2), Siedmiorogów (1, 2), Skokówek (2).

Pow. Krotoszyn, Komisarjat obw. Krotoszyn-
Północ: Benice (1, 2), Maciejew (1, 2).

Pow. Leszno, Komisarjat obw. Leszno: An-
toniny (2), Długie Stare (1, 2), Gronowo (1, 2),
Lasocice (1, 2), Leszno (3), Maryszewice (2), Za-
borowo (1, 2).

Pow. Pleszew, Komisarjat obw. Krzywosa-
dów: Chechel (1, 2), Głuski (2), Kucharki (1),
Kuchary z Podlesiem (1, 2), Zakowice (2).

Pow. Poznań, Komisarjat obw. Fabianowo:
Wiry (1, 2); Komisarjat obw. Poznań: Strze-
szyn (2); Komisarjat obw. Swarzędz: Antonin
(1), Gorlatowo (1), Gruszczyn (1), Jasin (1), Ło-
węcın (1), Nowawieś (1, 2), Nowymłyn (1),
Puszczyno Zaborze (2), Paczkowo (1), Rabo-
wie (1), Sarbinowo (1), Swarzędz (3), Świącinek
(2), Usarzewo (1); Komisarjat obw. Pobiedziska:
Biskupice (1), Maćkowo (1), Jankowo Młyn (1).

Pow. Śrem, Komisarjat obw. Dolsk: Jaskół-
ki (2), Świączyn (2); Komisarjat obw. Śrem:
Barbarki (2), Błociszewo (1, 2), Gaj (1, 2), Gra-
bianowo (2), Górka (1, 2), Manieczki (2), Ma-
rjanowo (1), Przylepki (2), Pucółowo (1, 2),
Szymanowo (2), Żurawiec (2); Komisarjat obw.
Mosina: Budzyń (1, 2).

Pow. Środa, Komisarjat obw. Kostrzyn: Po-
kladki (2), Tulce (1, 2), Wydierzawice (1),
Węgierskie (1, 2), Zadeby (folwark Wiktorowo)
(2); Komisarjat obw. Środa: Krerowo (1, 2),
Pławce (1, 2); Komisarjat obw. Zaniemyśl: Su-
łęcinek (1), Sulęcın (1, 2).

Pow. Strzelno, Komisarjat obw. Strzelno I:
Lachmirowice z Łęgiem (2); Komisarjat obw.
Strzelno II.: Jeziorki (2) oraz wszystkie miej-

scowości położone na wschód od linii jeziora Gopła aż do zetknięcia się tej linii z południową granicą pow. inowrocławskiego.

Pow. Szubin, Komisarjat Szubin I.: Jabłowo (1).

Pow. Witkowo, Komisarjat obw. Czerniejewo: Jelitowo (1), Żydowo (1, 2); Komisarjat obw. Witkowo: Jaworowo (2), Mielżyn Stary (1), Mielżyn (1), Mielzynek (1), Ruchocin (1).

Pow. Wolsztyn, Komisarjat obw. Rakoniewice: Błocko (2), Kaszczor (1).

Pow. Września, Komisarjat obw. Miłosław: Bardo (1, 2), Biechówko (1), Książno (1), Skotniki (1), Zajezerze (1), Zborki (2); Komisarjat obw. Strzałkowo: wszystkie miejscowości, z wyjątkiem miejscowości Borkowo (2), Gałęzowice (1), Gałęzewo (2), Sokolniki (1), Sokolniki Kolonia (1), Szamarzewo (1, 2); Komisarjat obw. Września: Broniszewo (2), Chwalibogowo (2), Chwalibogówko (2), Kaczanowo (1), Otoczna (1, 2), Nowawies Król. (1), Sędziwojowo (1), Stanisławowo (1, 2).

Pow. Żnin, Komisarjat obw. Gąsawa: Godawy (1), Grochowiska szlacheckie (2), Szelejewo (1), Konradowo (1, 2), Oćwieka (1), Biskupin (1, 2); Komisarjat obw. Janowiec: Świątkowo z folw. Bogdanka i Piotrkowice; Komisarjat obw. Żnin: Dobrylewo (2), Góra (1), Głębowo (1, 2), Januszkowo (1), Kaczkowo (1), Uścikowo (2).

§ 5.

Z tego obwodu obserwacyjnego wolno wyprowadzić (wywieść, wypędzić, wynieść) bydło rogате tylko za pisemnem pozwoleniem miejscowej władzy policyjnej i świadectwem powiatowego lekarza weterynaryjnego, wydanem na podstawie wyniku dokładnego zbadania wszystkiego bydła rogatego odnośnej zagrody i uznania go za zdrowe, co winno być uwidocznione w świadectwie. Bydło wyprowadzone przy ścisłem zastosowaniu się do powyższego przepisu nie podlega już na obszarze Województwa Poznańskiego dalszemu ograniczeniu.

§ 6.

W obydwóch obwodach obserwacyjnych (A. B.) nie wolno odbywać targów na bydło rogате, jako też przeprowadzania licencji stadników.

§ 7.

Starostwo względnie miejscowa władza policyjna może dać pozwolenie na wyprowadzenie (wywóz) bydła rogatego z obwodów obserwacyjnych tylko do miejscowości leżących w obrębie Województwa Poznańskiego. Na wywóz

bydła rogatego z tych obwodów poza granice Województwa Poznańskiego potrzeba zezwolenia Województwa za wyjątkiem bydła rzeźnego z obwodu dalszego (— 4).

§ 8.

Zakazuje się bezwzględnie wypędzania wzgl. przepędzania lub transportowania bydła rogatego nocą zaprzęgiem końskim lub bydlęcym t. j. w godzinach od ½ godz. po zachodzie słońca do ½ godz. przed wschodem słońca w odnośzeniu do obydwu obwodów obserwacyjnych bez osobnego uprzednio uzyskanego piśmiennego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej dotyczącego obwodu. Piśmienne zezwolenie to winien transportujący bydło mieć przy sobie i przedłożyć na żądanie uprawnionym organom nadzorczym policyjno-weterynaryjnym. Bydło napotkane wbrew powyższemu zakazowi ulega tymczasowemu zajęciu przez odnośną miejscową władzę policyjną lub jej organa wykonawcze i natychmiastowemu odosobnieniu, uniemożliwiającemu dostęp innym ludziom i zbadaniu przez urząd lekarsko-weterynaryjny na koszt strony, podlega ustaleniu jego identyczności i pochodzenia i może ulec natychmiastowemu policyjnemu ubiciu na koszt właściciela na zasadzie § 191 V. A. V. G. bez przyznania właścicielowi prawa do odszkodowania.

§ 9.

Zbadanie bydła rogatego i wydanie świadectwa w wypadkach przewidzianych pod A.¹ B. rozporządzenia może być przekazane za specjalnem pisemnem upoważnieniem Województwa innemu lekarzowi weterynaryjnemu, nie pozostającemu w państwowej służbie administracyjnej.

§ 10.

Zarazem przypomina się w odnośzeniu do całego obszaru Województwa Poznańskiego, że po myśli rozporządzenia z dnia 20 września 1923 r. L. 7584 I. D., ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego z dnia 20 października 1923 r. Nr. 42 w wypadkach, przewidzianych w tem rozporządzeniu (II), jest potrzebne na każde bydło rogате bez względu na wiek i na cielę jednostkowe świadectwo pochodzenia, wydane w przepisany sposób. Posiadacz książki kontrolnej bydła rogatego obowiązany jest postarać się zawsze o potwierdzenie w uwadze książki odbioru względnie uboju sprzedanego względnie poddanego rzeźni bydła. Wobec tego uprawniony do wydawania świadectwa pochodzenia winien zawsze przed wydaniem świadectwa pochodzenia na bydło,

nabyte przez rzeźnika lub handlarza, sprawdzić, czy posiada on przepisana książkę kontrolną i czy ona zawiera wymagane potwierdzenia co do wszystkich pozycji, a w razie braku książki lub potwierdzeń odmówić wydania świadectwa, wstrzymać wyprowadzenie bydłęcia, książkę, o ile jest, odebrać i przedłożyć właściwej władzy. Wobec tego, że w celu podania przepisowemu badaniu urzędowego lekarza weterynaryjnego każdego bydłęcia rogatego, przeznaczonego na ubój z powodu choroby wewnętrznej lub padłego wskutek takiej choroby, winien posiadacz o każdym takim zachorowaniu lub padnięciu donieść zaraz (VIII) właściwej władzy policyjnej względnie dotyczącemu powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu, a bydłę przechować aż do jego przybycia. Nie wolno bez zezwolenia władzy policyjnej na bydłę dotknięte chorobą wewnętrzną wydać świadectwa pochodzenia, ani go wyprowadzić (wywieść, wynieść, odpędzić) ze zagrody, choćby na zabić w najbliższej rzeźni.

W końcu ostrzega się przed wprowadzeniem bydła rogatego z byłej Kongresówki do tutejszego obszaru nawet przy przestrzeganiu ostrożności wskazanych w powołanym rozporządzeniu z dnia 20 września 1923 r., ponieważ stwierdzono wielokrotnie zarazę płucną u bydła rogatego, wprowadzonego z b. zaboru rosyjskiego.

Ze względu na niebezpieczeństwo rozwleczenia zarazy płucnej przez osoby zajmujące się leczeniem zwierząt, osoby takie, jeżeli nie są dyplomowanymi lekarzami weterynaryjnymi, nie powinny pod żadnym pozorem wchodzić do cudzych obór, a tem mniej dotykać się cudzego bydła rogatego nawet poza oborą.

§ 11.

Przekroczenia tego rozporządzenia, które znacznie obowiązywać z dniem ogłoszenia, będą karane po myśli przepisów karnych dział III., powołanej na wstępie ustawy niemieckiej o zaraźliwych chorobach zwierzęcych (§§ 74—77) z 25 września 1909 r.

Poznań, dnia 6 maja 1925 r.

L. dz. 1631/Zp. Wojewoda Poznański.

279. Pozwolenie P. Z. 11782, wydane dnia 4 listopada 1924 r. Włodzimierzowi Raczkowskiemu w Grodzisku, ul. Poznańska Nr. 147, na prawo kursowania na drogach publicznych samochodu 5-osobowego marki „Chevrolet”, siła koni mechanicznych 10/24, torpedo, koloru granatowego, numer silnika i podwozia 2 x 5773, unieważniam.

Unieważnienie powyższego pozwolenia nastąpiło z powodu zagubienia.

Poznań, dnia 9 maja 1925 r.

L. dz. 126/25 VIII BD. Wojewoda Poznański.

280. Pozwolenie Nr. 289, wydane dnia 3 lipca 1923 r. Stefanowi Proczkowi z Bydgoszczy, ul. Sienkiewicza Nr. 22 i dotyczące prowadzenia na drogach publicznych pojazdów mechanicznych Grupy I. Kategorji 2 a, unieważniam.

Unieważnienie nastąpiło z powodu zagubienia powyższego pozwolenia.

Poznań, dnia 8 maja 1925 r.

L. dz. 1884/25 VIII B. D. Wojewoda Poznański.

281. Pozwolenie P. Z. 11917, wydane dnia 13 stycznia 1925 r. adwokatowi Janowi Maciaszkowi w Bydgoszczy, ul. Gdańska Nr. 6, na prawo kursowania na drogach publicznych samochodu 6-osobowego marki „Austro-Daimler” torpedo, koloru ciemno-czerwonego, siła koni mechanicznych 10/40, numer silnika 19805 i numer podwozia 8883, unieważniam.

Unieważnienie nastąpiło z powodu zagubienia wyżej wymienionego pozwolenia.

Poznań, dnia 8 maja 1925 r.

L. dz. 1885/25 VIII B. D. Wojewoda Poznański.

282. Pozwolenie Nr. 1070, wydane dnia 3 lipca 1924 r. Drowi Konstantemu Łaszewskiemu w Chodzieży, ul. Strzelecka 6 i dotyczące prowadzenia na drogach publicznych motocykla osobowego Gr. I kategorji 5, unieważniam.

Unieważnienie nastąpiło z powodu zagubienia wyżej wymienionego pozwolenia.

Poznań, dnia 12 maja 1925 r.

L. dz. 2923/25 VIII BD. Wojewoda Poznański.

283. Wyciąg z Statutu Przymusowej Spółki Utrzymania Strugi Witkowskiej w Chładowie, powiat witkowski, z dnia 12 maja 1925 r.

§ 1.

Spółka mianuje się: Spółka Utrzymania Strugi Witkowskiej. Siedzibą Spółki jest Chładowo, w powiecie witkowskim.

§ 2.

Celem Spółki jest: utrzymanie uregulowanej części Strugi Witkowskiej według ogólnego pla-

nu, sporządzonego przez sekr. bud. mel. M. Rajtaczaka z Poznania z dnia 25 kwietnia 1922 r.

§ 18.

Walne zebranie stanowi o:

1. wyborze członków wydziału,
2. zmianie statutu według przepisów ustawy wodnej,
3. rozwiązaniu Spółki.

§ 19.

Pierwsze celem ustanowienia zarządu i wydziału potrzebne walne zebranie zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne walne zebrania i posiedzenia wydziału zwołuje zarząd w okolicznościach przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej.

Zapozwanie zgromadzenia członków ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad:

1. w gazecie obranej do zamieszczania publicznych zawiadomień Spółki,
2. w gminach leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki i to w sposób tamże przyjęty.

Obrady naznaczyć trzeba nie prędzej jak w dwa tygodnie po ogłoszeniu zapowzy.

Uchwały zgromadzenia są ważne bez względu na ilość obecnych członków.

§ 20.

Przewodniczący jest przedstawicielem Spółki przed sądem i poza sądem.

§ 21.

Zadaniem prezesa (po za innymi, statutem i ustawą wodną oznaczonymi zadaniami) jest:

- h) zadokumentowanie uchwał wydziału i walnego zebrania.

§ 26.

Spółka umieszcza ogłoszenia pod swoim nazwiskiem z podpisem prezesa.

Publiczne ogłoszenia umieszcza Spółka w orędowniku powiatu witkowskiego, o ile statut nie opiewa, żeby ogłaszać tylko według zwyczaju danej miejscowości.

Poznań, dnia 6 maja 1925 r.

L. dz. 665/25 VIII C. Wojewoda Poznański.

284. Uchwała.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu na posiedzeniu dnia 21 sierpnia 1924 r., w którym brali udział:

1. zast. prez. Borkowski, jako przewodn.,
2. sędzia administracyjny Kłoś,
3. posiedziciel ziemski Czapski,
4. gospodarz Frąckowiak,
5. kupiec Kornaszewski,
6. kupiec Zabłocki,

— jako ławnicy —

uchwalił na podstawie § 2 ordynacji miejskiej dla sześć wschodnich prowincji monarchji pruskiej z dnia 31 maja 1853 r. oraz na podstawie § 2 ordynacji wiejskiej z dnia 3 lipca 1891, odłączyć od obszaru dworskiego Szamotuły-Zamek i przyłączyć do gminy miejskiej Szamotuły następujące parcele:

1. Szamotuły-Zamek art. 52 liczba 2, parcela 38/I. obszaru 0,98,58 ha, własności ewangelickiej gminy kościelnej Szamotuły;

2. Szamotuły-miasto art. 58 liczba 1, parcele 309/75, 310/78, obszaru 0,07,40 ha, własność dawniej Michała Nowaka i żony Józefy z domu Dusik z Szamotuł, obecnie Wincentego Mańczaka z Szamotuł;

3. Szamotuły-miasto, art. 16, liczba 1, parcele 257/76, 258/78, obszaru 0,26,96 ha, własność wdowy Berty Manthey z domu Minge z Szamotuł;

4. Szamotuły-miasto, art. 61, liczba 1, parcela 259/76, 260/78, obszaru 0,26,49 ha, własność Jana Kaprała z Szamotuł;

5. Świdlina art. 1, liczba 1, parc. 1, 2, 219/3, 4, 6, 193/V, 194/8, 282/12, 51/13, 53/13, 55/13, 52/14, 283/14, 130/16, 17, 195/18, 300/19, 303/19, 294/20, 295/21, 111/22, 94/24, 107/24, 91/25, 92/25, 95/25, 113/26, 148/27, 149/27, 28, 29; (Szamotuły-miasto 1) 998/29, 199/30, 120/31, 122/31, 150/33, obszaru 182,08,68 ha, własność Skarbu Państwa Polskiego (folwark Świdlina);

6. Szamotuły-miasto art. 20, liczba 1, parcele 470/117, 118, 471/117, 476/117, 477/119, 476/117, 477/119, 478/119, 479/117, 484/117, 485/119, 486/119, 487/117, 492/117, 493/119, 494/119, 495/117, 501/117, 502/119, 503/119, 504/117, 509/117, 510/119, 511/119, 512/117, 516/121, 518/117, 519/119, 520/119, 521/117, 522/120, 524/121, 525/119, 526/119, 527/119, 528/119, 529/119, 530/122, 531/123, 532/124, 533/124, 534/123, 535/122, 536/122, 537/123, 538/124, 539/124, 540/123, 541/122, 542/122, 513/122,

544/123, 545/123, 546/122, 556/121, 588/121, 560/120, 561/120 łączn. obszaru 8 ha, 35 ar, 60 m², własność Skarbu Państwa Polskiego (folwarku Świdlina);

7. Świdlina art. 11, liczba 1, parcela 175/3, obszaru 0,00,02 ha, własność Skarbu Państwa Polskiego — Triangulacja;

8. Świdlina art. 32, liczba 1, parcele 297/43, obszaru 2,07,77 ha, własność powiatu szamotulskiego;

9. Świdlina art. 57, liczba 1, parcela 293/34, obszaru 0,49,13 ha, własność powiatu szamotulskiego;

10. Świdlina art. 2, liczba 1, parcele 183/15, 190/34, 186/37, 192/37, 184/42, 185/43 łącznego obszaru 3,35,49 ha, własność Skarbu Państwa Polskiego (Dyrekcja Kolei Państwowych);

11. Świdlina art. 49, liczba 1, parcela 200/7, 301/19, 302/19, 280/20, 96/23, łącznego obszaru 2,66,66 ha, własność Skarbu Państwa Polskiego (Dyrekcja Kolei Państwowych);

12. Świdlina art. 19, liczba 1, parcela 58/37, obszaru 0,00,97 ha, własność Starostwa Krajowego w Poznaniu;

13. Świdlina art. 26, liczba 1, parcele 70/37, obszaru 0,00,61 ha, własność kupca Paluszkiewicza i żony Władysławy z Szamotuł;

14. Świdlina art. 27, liczba 1, parcele 73/37 i 74/37, łącznego obszaru 0,00,87 ha, własność Augustyna Richtera, kupca w Grünbergu;

15. Świdlina art. 41, liczba 1, parcela 171/10, obszaru 0,00,64 ha, własność kupca Karola Mathana z Berlina;

16. Świdlina art. 60, liczba 1, parcela 296/20, obszaru 1,27,66 ha, własność Konstantego Hytrego, kupca z Szamotuł;

17. Świdlina art. 29, liczba 1, parcele 145/27, 88/32, 146/33, 147/33, łącznego obszaru 4,28,24 ha, własność Cukrowni w Szamotułach;

18. Świdlina art. 34, liczba 1, parcela 136/37, obszaru 0,00,18 ha, własność miasta Szamotuł;

19. Świdlina art. 59, liczba 1, parcela 292/34, obszaru 0,52,88 ha, własność miasta Szamotuł;

20. Świdlina art. 36, liczba 1, parcela 140/7, obszaru 0,01,03 ha, własność Józefa Wierzbńskiego i żony Antoniny z Szamotuł;

21. Szamotuły-miasto art. 51, liczba 1, parcele 378/122, 380/123, 125, łącznego obszaru 2,53,00 ha, własność dawniej Rudolfa Siedlera i żony Emilji z Szamotuł, obecnie Konstantego Perza z Szamotuł.

Przyłączenie wyżej nazwanych parcel do gminy miejskiej Szamotuł nastąpiło dlatego, że

1. Sejmik Powiatowy powiatu szamotulskiego na posiedzeniu dnia 30 maja 1923 wyraził się za przyłączeniem,

2. że wymienieni pod liczbami 1, 2, 7, 12, 16, 17, 18, 19, 20 właściciele gruntów zgadzają się na włączenie ich parcel,

3. że co do reszty parcel, a mianowicie wymienionych pod liczbami 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 21 zachodzi interes publiczny po myśli § 2 ustępu 4 i 5 ordynacji miejskiej względnie § 2 cyfry 4 i 5 ordynacji wiejskiej. Interesu publicznego dopatrzyl się Wojewódzki Sąd Administracyjny w tem, że omawiane parcele, należące do folwarku Świdlina i częściowo Szamotuły-Zamek, leżą w mieszanii z terenem miasta Szamotuły, § 2 ustęp 5 punkt b ordynacji miejskiej względnie § 2 cyfr. 5 punkt b ordynacji wiejskiej, oraz w tem, że właśnie z powodu tego mieszanii zachodzi sprzeczność interesów komunalnych, która nie może być usunięta przez związek celowy, § 2 ustęp 5 pkt. c ordynacji miejskiej i § 2 cyfr. 5 punkt c ordynacji wiejskiej. Wszyscy posiadacze wymienionych parcel korzystają bowiem w znacznej mierze z urządzeń miejskich, jak bruki, kanalizacja, oświetlenie, a miasto nie ma ekwiwalentu w formie podatków. Nadto robotnicy, zatrudnieni u poszczególnych posiadaczy parcel, mieszkażą częściowo w mieście, przez co spada na miasto ciężar opieki społecznej i szkolnej bez możliwości osiągnięcia gospodarczego wyrównania. Dlatego należało powziąć uchwałę, jak się stało.

Poznań, dnia 1 września 1924 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny: *Borkowski*.
L. dz. U. 1099/24 S. A.

285. U psa, ubitego na Śródce, stwierdzono urzędowo wściekliznę. Wobec tego wydaje się poniższe

rozporządzenie policyjno - weterynaryjne dotyczące wścieklizny.

Celem stłumienia wścieklizny rozporządzam na podstawie §§ 18 i 40 ustawy dot. chorób zaraźliwych u zwierząt z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 519) i § 114 V. A. V. G. z dnia 1 maja 1912 r. co następuje:

§ 1.

Na całym obszarze miasta Poznania zarządza się kontumację psów.

§ 2.

Wszystkie psy w obrębie zamkniętego obwodu należy trzymać na uwięzi lub zamykać. Trzymaniu na uwięzi lub zamykaniu równa się prowadzenie psa na smyczy, przyczem pies winien być zaopatrzony w mocny kaganiec, któryby zapobiegał kąsaniu.

§ 3.

Psy owczarskie, towarzyszące trzodzie i psy polowe podczas polowania, wolno puszczać bez smyczy i bez kagańca, pozatem podlegają przepisom § 2.

§ 4.

Bez pozwolenia policyjnego i poświadczenia lek. weterynaryjnego nie wolno ze zamkniętego obwodu psów wyprowadzać lub wywozić.

§ 5.

Powyższe przepisy nie odnoszą się do psów używanych w służbie policyjnej.

§ 6.

Psy nie trzymane na uwięzi jako i psy większe nie zaopatrzone w kaganiec będą przytrzymywane. Psy takie według uznania miejscowej władzy policyjnej mogą być natychmiast zabite.

§ 7.

Powyższe rozporządzenie obowiązuje z dniem ogłoszenia aż do 11 sierpnia 1925 r. włącznie.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają karze więzienia do lat 2 lub karze grzywny do 3 000 złotych i to po myśli §§ 74 do 77 ustawy o chorobach zaraźliwych u zwierząt z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 519) i § 2 rozp. Min. Skarbu z dnia 1 sierpnia 1924 r. w przedmiocie zmiany przepisów o wymiarze grzywien (Dz. U. R. P. z r. 1924 str. 1250).

Poznań, dnia 11 maja 1925 r.

Miejski Urząd Policyjny.

Prezydent Miasta
w z. Dr. Kiedacz.

L. dz. 8906/25. I. 5.

286. Zmiana statutu Spółki Meljoracyjnej Mogiłnicy na powiat śmigielski i kościański.

Mocą uchwały walnego zebrania Spółki z dnia 19 lutego 1925 r. otrzymuje § 2 wspomnianego statutu brzmienie:

§ 2. Spółka nosi nazwę: „Spółka do nawodnienia łąk położonych nad Mogiłnicą w powie-

cie śmigielskim i kościańskim”. Tem samym zmieniony zostaje odpowiednio i dotychczasowy nagłówek statutu.

Powyższą zmianę zatwierdzam niniejszem na zasadzie art. 177 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 102).

Śmigiel, dnia 12 maja 1925 r.

L. dz. 3615/25. — II. Starosta: *Kopczyński*.

287. Wyciąg z statutu Spółki Wodnej regulacji Samy powyżej Szamotuł.

§ 1.

Spółka mianuje się: Spółka regulacji Samy powyżej Szamotuł. Siedzibą Spółki są Szamotuły.

§ 2.

Walne zebranie stanowi o:

1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. ustanowieniu odszkodowania dla prezesa,
3. wyborze sędziów rozjemczych i ich zastępców,
4. zmianie statutu według ustawy wodnej,
5. ustanowieniu budżetu oraz stwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości,
6. wyborze komisji oględzinowej,
7. rozwiązaniu Spółki.

§ 3.

Pierwsze celem ustanowienia zarządu potrzebne walne zebranie zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne walne zebranie zwołuje zarząd w okolicznościach przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej.

Zapozwanie członków ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad:

1. w gazecie obranej do zamieszczania publicznych zawiadomień Spółki,
2. w gminach leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki i to w sposób tamże przyjęty.

Obrady naznaczyć trzeba nie prędzej jak w dwa tygodnie po ogłoszeniu zapozwy.

Uchwały walnego zebrania są ważne bez względu na ilość obecnych członków.

§ 4.

Spółka umieszcza ogłoszenia pod swoim nazwiskiem z podpisem prezesa.

Publiczne ogłoszenia umieszcza Spółka w Orędowniku powiatu szamotulskiego, o ile statut nie opiewa, żeby ogłaszać tylko według zwyczaju danej miejscowości.

Zatwierdzenie.

Na mocy art. 222 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936) zatwierdzam niniejszem powyższy statut Spółki wodnej regulacji Samy powyżej Szamotuł w Szamotułach.

Szamotuły, dnia 14 maja 1925 r.

L. dz. 38/25 U. B. Starosta: *Ruczyński*.

288. Młynarz Otton Bardella z Trębaczowa, powiat kępiński, zamierza na nieruchomości swej, położonej w gminie Trębaczów, zapisanej w księdze wieczystej Trębaczów tom VII, karta Nr. 267, parcela 585/15, utworzyć nową osadę.

Zamiar ten podaje się w myśl § 16 ustawy z dnia 25 sierpnia 1876 r. o utworzeniu nowych osad, do publicznej wiadomości z nadmienieniem, że właścicielom, użytkownikom i uprawnionym do używania, jakoteż dzierżawcom sąsiednich nieruchomości przysługuje prawo wniesienia w przeciągu wykluczającego czasokresu 21 dni do Wydziału Powiatowego w Kępnie sprzeciwu, dającego się uzasadnić faktami stwierdzającymi, że osada zagraża bezpieczeństwu użytków sąsiednich nieruchomości w przedmiocie uprawy roli lub ogrodów, wzgl. leśnictwu, polowaniu lub rybołówstwu.

Kępno, dnia 11 maja 1925 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Starosta: *Kasprzak*.

L. dz. 47/25 U. B.